

Historie fortalt om Heimegården

Arve Olsen er stamfar til familien Alvenes og var født i 1671 og døde i 1747.

I 1739 ble det utstedt skjøte til han fra jomfru Dortea Schønnebøl.

Arve Olsen var nok en av de markante bygdeskikkelser i Nordfolda på den tid (se Steigen bygdebok 3).

Han var gift to ganger og hadde 18 barn, men 12 av barna døde som spebarn. I tinglysningsprotokollen blir han nevnt flere ganger bl.a. i en kontrovers med Peder Slaughter om gravskjending. Han rodde de døde barna sine og garvla dem under Rørstad kirke. Han var en myndig herremann med pondus og sikkert også et økonomisk fundament til å våge å legge seg ut med øvrigheta.

Jens Andersen (1859 – 1949, og 8. generasjon Alvenes) og Kristianne (1860 – 1947, og enebarn fra Bonå i Sørfold) hadde 10 barn. Petter og Maren ble bosatt i Amerika. Konrad og Anders omkom på tur til Amerika, Berg døde i Bodø, og Gunnhild og Olida døde av tuberkulose vel 20 år gammel.. De som ble igjen i Norge var Albertine, Julius og Ragnar.

Albertine ble boende i Heimegården, men reiste rundt i hele kommunen og hjalp til på gårdene. Hun var viden kjent for sin hjelpsomhet og strikkemaskin.

Foreldrene til Jens Andersen hadde husene på Kjelleråkeren på Nermarka, ovenfor Målla. Jens flyttet husene helt opp mot fjellet p.g.a. værforholdene.

Da Ragnar var i militæret, ble han veldig syk. Han fikk tubertler i den venstre foten og måtte amputere den nedenfor kneet i 1928. Da var Ragnar bare 29 år gammel. Han fikk da trefot som han og Svein Laxaa utarbeidet av bjørk, jernskinner, lær og sållær som foten skulle stå i. Han hadde vanligvis to treføtter, men også en til finbruk. Treføttene var meget tunge, så det var slitsomt å ta dem av og på. Likevel ble ikke trefoten tilsynelatende et hinder for Ragnar. Han deltok aktivt i alt arbeid, og var både på saueleiting og rypejakt på Sløelvtinden.

Ragnar ble gift med Selma fra Nøtnes (søster til Lotte som var gift med Halvdan Sørensen). De fikk tre barn, Kåre, Reidun og Tore.

Reidun er gift med Rolf Hansen og bosatt i Hattfjelldal. De har datteren Silja.

Ragnar reiv gammelhuset og bygde nytt i 1958, som Jens Berglund satte opp. Ragnar var opptatt av kvalitet på alt byggverk.

Anne Larsen forteller

Ragnar og Selma var meget gjestfrie folk. De hadde til enhver tid åpne dører, både for ungdom og ellers folk som kom på besøk.

Jeg husker spesielt Selma sin godhet da jeg som åtteåring var veldig syk. For at jeg skulle komme meg til kreftene, kom Selma hver uke med egg til meg.

Jens Berglund forteller

Vi var 10- 12 ungdommer på Alvenes i 1949 – 1952. Hvilke fritidsbeskjeftigelser hadde vi? Ikke annet enn det vi selv fant på. Ro til Belkjosen for å dorge var et tidsfordriv, men å samles hos Ragnar og Selma var svært populært. Her ble vi alltid godt mottatt, og vi fikk rikelig med anledning til å prate, leke og diskutere, og ta en dram eller to m.m. Selma og Ragnar gikk og la seg til vanlig tid, og vi fikk lov til å fortsette vårt støyende nærvær uten noen form for restriksjoner.

En gang gikk det riktig ille. Det var da Reidun skulle lære opp oss gutter å danse reinlender etter gammelgramofonen. Søren som var elev, mistet balansen og ramlet mot etasjeovnen i stua. Heldigvis klarte jeg og en til å hoppe til slik at ovnen ikke falt helt sammen, men likevel så mye at vi måtte ta den ned bit for bit og montere den på nytt, for deretter å vaske og rydde.. Vi var ferdige i god tid før morgenen kom og gikk hjem. Selma og Ragnar hørte vi ikke en lyd fra.